

Meditacije: Veliki utorak

Razmatranja za Veliki utorak.
Teme su: Sveti Petar naučio je poniznost; poniziti se kako bismo slijedili Krista; oslanjati se na Božju snagu.

31.03.2025.

- Sveti Petar naučio je poniznost
- Poniziti se kako bismo slijedili Krista
- Oslanjati se na Božju snagu

.....

„ŽIVOT ćeš svoj položiti za mene?
Zaista, zaista kažem ti: Pijetao neće
zapjevati dok me triput ne zatajiš.“
(Iv 13,38) Današnje Evanđelje
najavljuje Petrova zatajenja. U
intimnoj atmosferi Posljednje večere,
Petar je iznenađen Isusovim
riječima. Ne razumije kako bi se to
moglo dogoditi. Želi ostati vjeran do
smrti i nikada ne bi dopustio da
njegov Učitelj bude predan
neprijateljima i razapet. Već ga je
ranije Isus prekorio, kada je odbijao
prihvatiti da će Isus trpjeti i umrijeti.
Ali Petar još uvijek ne može
prihvatiti to naizgled neslavno
završavanje. Kao što nas liturgija
podsjeća ovaj tjedan: „Približavaju se
dani Njegove spasonosne Muke i
slavnog Uskrsnuća, po kojima je
poražen ponos prastarog neprijatelja
i slavi se otajstvo našeg otkupljenja u
Kristu.“[1]

Na svoj način, sveti Petar misli da je spreman položiti svoj život za Isusa. Uistinu, posegnut će za mačem kada Isusa uhvate, suprotstavljajući se naoružanoj svjetini. Ne nedostaje mu hrabrosti ni ljubavi prema Isusu. Ali iskustvo će ga naučiti da to nije dovoljno. Petar još uvijek treba poniznost koja proizlazi iz samospoznaje i, iznad svega, iz spoznaje Boga. Isus nastavlja oblikovati svetog Petra do kraja. Ove pouke najvažnije su u njegovu životu. Petar neće biti stijena zbog svoje snage, nego zbog poniznosti koju je stekao dubokim upoznavanjem Isusa. Mora iskusiti nedostatnost vlastite snage, kako bi shvatio da ga samo Bog može nositi.

UZ Petrovo zatajenje, današnje Evandjelje govori i o Judinoj izdaji, što nam pomaže shvatiti ključnu

razliku između njih dvojice. Petar svoju slabost stavlja u Isusove ruke. Naučio je ne usredotočiti se na vlastite pogreške i sposobnosti, nego pouzdati se u Božju dobrotu, Njegove planove i Njegov način djelovanja. Petar nije varao Isusa kada mu je rekao da će biti vjeran do smrti. Ali previše se oslanjao na vlastite snage. Juda, s druge strane, nikada nije priznao svoju izdaju pred Isusom. Uvijek je pokušavao zadržati privid vanjske ispravnosti. Petar, barem dok je bio s Kristom, nije mario za dojam, iako će mu kasnije, pred sluškinjom u dvoru Velikog svećenika, ipak popustiti hrabrost.

Ribar iz Kafarnauma mogao je izvući korist iz riječi svetog Augustina: „Prouči svoja djela, svoju pravednost, svoje pobude i vidi možeš li pronaći išta što nije milost.“[2] Petar je mislio da je njegova ljubav prema Isusu već dovoljno jaka da izdrži svaku kušnju. Bilo mu je lakše ostati vjeran pred

vojnicima nego pred sluškinjom. Ali upravo ta mlada žena razbija Petrovo samopouzdanje. Ipak, to oslobođenje bilo mu je potrebno. Petar otkriva potrebu za vlastitim poniženjem kako bi mogao slijediti Krista izbliza. Oslobođen vlastitih snaga i planova, mogao se prilagoditi Božjim planovima i biti vjeran.

Sveti Bernard je rekao: „Nemoj razmišljati o tome, čovječe, što si pretrpio, nego što je On pretrpio. Iz svega što je On pretrpio za tebe, nauči koliko te cijenio. Što se više ponizio zbog mene, to mi je sada draži.”[3]

„PREČESTO mislimo da Bog djeluje samo kroz naše vrline, a ipak većina Njegovih planova ostvaruje se unatoč našim slabostima. Zli duh nas potiče da osuđujemo vlastite slabosti, dok ih

Duh Sveti obasjava nježnom ljubavlju. Vjera u Boga znači vjerovati da može djelovati čak i kroz naše strahove, slabosti i nesigurnosti. Također nas uči da se usred oluja života ne smijemo bojati pustiti Gospodina da upravlja našim putem. Ponekad želimo biti u potpunosti u kontroli, no Bog uvijek vidi širu sliku.“[4]

Ispunjava nas mirom saznanje da Bog želi da se pouzdamo u Njega. Sveti Petar može nam biti primjer i u tome. Donosi nam radost saznanje da se ne moramo oslanjati samo na vlastite sposobnosti, jer Bog obilno daje rast. Kakvo je veselje shvatiti da ne moramo sami nositi odgovornost misije koja nam je povjerena, nego da Bog djeluje s nama i kroz nas! Sretni smo i zahvalni vidjevši koliko nas Bog voli, jer je spreman ostvariti čudesu uz našu skromnu suradnju.

Sveta Mala Terezija jednom je rekla: „Jako dobro razumijem zašto je sveti Petar pao. Jadni Petar, oslanjao se na sebe umjesto da se oslanja isključivo na Božju snagu... Sigurna sam da bi, da je ponizno rekao Isusu: ‘Daj mi milost, molim Te, da Te slijedim sve do smrti’, odmah primio tu milost. Prije nego što je mogao vladati Crkvom punom grešnika, morao je na vlastitoj koži iskusiti što čovjek može bez Božje pomoći.”[5]

Nakon što je naučio ovu lekciju, sveti Petar moći će staviti svoje sposobnosti – koje su, iako posuđene, neprocjenjivi dar – i oslanjati se na snage svog Gospodina, koji sve može. Sveti Josemaría govori: „Kad gorućim srcem kažemo ‘da’ Gospodinu, kad Mu obećamo vjernost i spremnost na žrtvu, reći ćemo mu i: Isuse, s Tvojom milošću! Majko moja, s tvojom pomoći! Tako sam slab. Pravim toliko pogrešaka, toliko sitnih propusta, da vidim da sam sposoban

– ako me Ti napustiš – učiniti i velike pogreške!”[6]

[1] Uvod II u Muku, koji se koristi u ponedjeljak, utorak i srijedu Velikog tjedna

[2] Sveti Augustin, Propovijed 185.

[3] Sveti Bernard, *Propovijed 1 o Bogojavljenju*, 1-2.

[4] Papa Franjo, Apostolsko pismo *Patris corde*, br. 2.

[5] Sveta Mala Terezija, *Posljednji razgovori*, 7. kolovoza 1897.

[6] Sveti Josemaría, *Pisma2*, br. 32b.

[dev.opusdei.org/hr-hr/article/
meditacije-veliki-utorak/](http://dev.opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-veliki-utorak/) (4.08.2025.)